

foreflaae, at de andre skulde nedlægges, ofte medføre Ulemper for Gulektsmand, som kan have en særlig Interesst i, at vedkommende Veie bevares, uden at han dog er istand til at bringe nogen privatretlig Adkomst til den tilveie eller at fordre den respecteret som sin private Veie. Jeg troer derfor, at det vilde være helbigere, dersom det med Hensyn til saadanne Egne bestemtes, at slige Veie ikke skulde nedlægges, men derimod kunne henlægges, selv om det da ogsaa maatte blive som herreløse Veie, hvoraf vi jo for Dieblirket ikke have saa faa i Sylland. Jeg skal ganske vist indbrømme, at Bestemmelsen i §. 6, saaledes som den er affattet, vil kunne have god praktisk Anvendelse paa Derne og i mange Egne af Sylland, idet man der er bedre tjent med, at saadanne Veie reent nedlægges, end at de henligge som Veie, som Ingen bryder sig om, og som de enkelte Væisfærende ikke respectere, men fjøre udenom, hvorved de bestadige de tilgrændsende Løbseieres Marker. Men jeg troer, i Overensstemmelse med hvad jeg har ytret, at der er Grund til at gjøre en Undtagelse fra Bestemmelsen med Hensyn til enkelte Egne af Landet, og jeg har anseet det for rigtigt her ved 2den Behandling at henlede den høitærede Ministers saavel som de Medlemmers Opmærksomhed derpaa, der ere bedre bekendte med de Stæder, hvorom der saaledes kunde være Tale, end jeg. Jeg skal hermed ganske henstille det til Overveielse, om man ikke maatte ansee det for rigtigt til 3die Behandling at fremkomme med Endringsforslag i denne Retning. — Med Hensyn til § 7, forekommer det mig, at det vilde være helbigere, dersom Broer vare medoptagne i dens første Punktum, saa at dette kom til at lyde saaledes: „Det paaligger ethvert Landsogn og enhver Kjøbstad at holde de over samenes Grundløbende Biveie og derpaa værende Broer i forsvarlig Stand.“ Det er ganske vist, at der i § 5, 1ste Stykke, er givet en almindelig Regel om Broer, men de forud for § 5 gaalende Paragrapher handle blot om Landveiene og ikke om Biveiene, og det er derfor kun gennem en Slutning, at man kommer til, hvilken Regel der skal gjælde for Broerne paa Biveiene. Jeg troer derfor, at det vilde have været mere ihdeligt, om man havde medoptaget Broerne i

§ 7. Jeg har dog ikke stillet noget Endringsforslag til Paragraphen, men har blot villet fremsætte denne Bemærkning om det omtalte Punkt; hvis den finder Anslang hos Thinget, vil der jo endnu være Leilighed til at stille Forslag derom til Sagens 3die Behandling. — Det nævnte Forslag, som jeg skal omtale, og som ligeledes er stillet af den ærebe 1ste Landsthingsmand for 11te Kred (Nielsen) og mig, er det under Nr. 10 anførte om en Tilspøielse efter Slutningen af § 7, saalydende: „De aarlige Arbejdsplaner blive, saasnart de ere fastsatte, at indsende henholdsvis til Amtsraadene og Amtmændene, hvilke Myndigheder tillige ved hvert Aars Udgang tilfilies Beretning om, hvad der i det forløbne Aar er foretaget til Veienes Vedligeholdelse og Forbedring.“ Det vil være det ærebe Thing bekendt, at et lignende Forslag har været opstillet i det andet Thing, men at det der blev forkastet. Min ærebe Medforslagsstiller og jeg have imidlertid troet, at det vilde være rigtigt paah at fremkomme med det her, for at ogsaa Landstinget kunde faa Leilighed til at stemme derom, da vi baade ansee Forslaget for i og for sig at være rigtigt og ansee det for ønskeligt, at det bliver vedtaget. For at vort Forslag imidlertid ikke skal misforstaaes, maa det være mig tilladt at bemærke, at Meningen med at fordre Indsendelse af de aarlige Arbejdsplaner ingenlunde er den, at de skulde undergives Amtsraadets Approbation; de skulde kun være til Efterretning for Amtsraadene. Sogneforstanderskaberne skulde ligesuldt beholde deres Frihed til at bestemme, baade hvilke Arbejder der skulde foretages, og hvorledes de skulde udføres. Det skal kun være en Pligt for dem at indsende slige Arbejdsplaner og Beretninger. Det er altsaa heller ikke vor Mening, at der skal paahvile dem en moralsk Forpligtelse ligeoverfor Amtsraadet og Beboerne. Følgelig vil Indsendelsen af Arbejdsplanerne og Indberetningerne om de udførte Arbejder paa ingen Maade gjøre noget Skaar i Sogneforstanderskabernes Frihed; ikke heller vil Amtsraadets Myndighed derved